

Vzor

výroční zprávy o činnosti subjektu v oblasti poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Výroční zpráva za rok 2018 o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Počet podaných žádostí o informace		
(§ 18 odst. 1 písm. a) zákona)	251	
Žádosti vyhověno	129	61 částečně vyhověno
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti (i částečném)	111	50 zcela odmítnuto 61 částečně odmítnuto
Žádost odložena	11	
Počet podaných odvolání (rozkladů) proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti	5	
(§ 18 odst. 1 písem. b) zákona)		
Opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace	viz příloha	
(18 odst. 1 písem. c) zákona)		
Přehled výdajů vynaložených povinným subjektem v souvislosti se soudními řízeními	0	
(18 odst. 1 písem. c) zákona)		
Výčet poskytnutých výhradních licencí	0	
(18 odst. 1 písem. d) zákona)		
Počet stížností podaných podle § 16a zákona	4	1 stížnost vzata zpět
(18 odst. 1 písem. e) zákona)		
Další informace vztahující se k uplatňování zákona	0	
(18 odst. 1 písem. f) zákona)	0	

V Praze dne 27.2.2019

JUDr. Ljubomír Drápal
 předseda Krajského soudu v Praze

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

Praha 13. 2. 2019
č. j. MSP-744/2018-OSV-OSV/2
Počet listů: 3

R o z h o d n u t í

Ministerstvo spravedlnosti ČR jako nadřízený orgán rozhodlo podle § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a § 89 a 90 zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení (správní řád), ve věci odvolání společnosti STEKO, spol. s r. o., se sídlem Hudčice 82, 262 72 Březnice, IČ 489 50 122, jednající jednatelem Ing. Václavem Sedlákem, proti rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2018 č. j. Si 267/2018-4 takto:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se ruší rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2018 č. j. Si 267/2018-4 a věc se mu vrací k novému projednání.

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žadatel požádal dne 11. 9. 2018 Krajský soud v Praze (dále jen „orgán prvního stupně“) jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), o informace spočívající ve sdělení, zda je soudce JUDr. Tomáš Malý v blízkém vztahu se soudkyní JUDr. Jitkou Malou. Ke své žádosti žadatel uvedl, že je veden pochybnostmi o přidělení soudce JUDr. Malého k vyřizování věci sp. zn. 40 K 15/2006 a o přidělení soudkyně JUDr. Malé ve věci sp. zn. 56 Cm 84/2012.
- 2 Orgán prvního stupně rozhodl dne 17. 9. 2018 o odmítnutí žádosti.
- 3 V odůvodnění odkázal na ustanovení § 15 InfZ a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2018 č. j. 2 As 71/2007-56, z něhož vyplývá, že žádost o informace může být odmítnuta nejen z důvodů taxativně vyjmenovaných v InfZ, ale také z důvodů faktických. Orgán prvního stupně dále uvedl, že informacemi o osobních vztazích jednotlivých soudců nedisponuje, neboť jde o informace ryze osobní povahy. K tomu připomněl, že jakožto zaměstnavatel smí shromažďovat pouze takové osobní údaje, které jsou nezbytné pro naplnění stanoveného účelu. Orgán prvního stupně konečně také uvedl, že i pokud by měl požadované informace k dispozici, byl by povinen je chránit jako osobní údaje dle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.
- 4 Žadatel podal dne 27. 9. 2018 proti rozhodnutí orgánu prvního stupně odvolání.

5 Ve svém odvolání vyslovuje nesouhlas s napadeným rozhodnutím o odmítnutí žádosti a znovu připomíná, z jakého důvodu svou žádost o informace podal. V závěru odvolání navrhuje odvolacímu orgánu, aby zrušil napadené rozhodnutí a přikázal mu vyhovět žádosti tak, aby z jeho odpovědi vyplynulo předvídatelné a transparentní přiřazení obou soudců do uvedených věcí.

6 Orgán prvního stupně předložil žadatelovo odvolání spolu se spisovým materiálem sp. zn. Si 267/2018 a svým vyjádřením odvolacímu orgánu.

7 **Odvolací orgán napadené rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2018 č. j. Si 267/2018-4 přezkoumal a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.**

8 Odvolací orgán vycházel ze spisu Krajského soudu v Praze. K dispozici měl žádost o informace ze dne 11. 9. 2018, rozhodnutí povinného subjektu ze dne 17. 9. 2018, žadatelovo odvolání ze dne 27. 9. 2018 a vyjádření povinného subjektu ze dne 11. 10. 2018.

9 Odvolací orgán posoudil věc následovně.

10 Právo na informace patří podle Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), která je součástí ústavního pořádku České republiky, mezi základní politická práva. Podle čl. 17 odst. 1 až 5 Listiny svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem. Právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Státní orgány jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.

11 Výkladové pravidlo pro zákonem stanovená omezení základních práv a svobod zakotvené v čl. 4 odst. 4 Listiny stanoví, že při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Ústavní soud v této souvislosti mnohokrát judikoval, že rozsah omezení základních práv a svobod je třeba z těchto důvodů vykládat restriktivně.

12 Taktéž podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech má každý právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu. Užívání práv zde uvedených s sebou ovšem nese zvláštní povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat určitým omezením. Tato omezení mohou být stanovena pouze zákonem a musí být nutná k respektování práv nebo pověsti jiných nebo k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku nebo veřejného zdraví nebo morálky.

13 Rovněž Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod ve svém čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti i odpovědnost, nicméně může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.

Podle názoru odvolacího orgánu je právo na informace jedním ze základních lidských práv a je odrazem principu veřejné kontroly fungování demokratického státu. Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je InfZ. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v ustanoveních § 14 a 15 InfZ. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poskytnutí informace v souladu s žádostí. Omezení práva na informace vycházející z principů uvedených v Listině a v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech je přesně vymezeno v ustanoveních § 7 až 12 InfZ. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy zvážit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací, jimiž jsou zejména:

1. osobní údaje [viz § 8a a § 8b InfZ a ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)],
2. informace o soukromí (viz § 8a InfZ a ustanovení § 84 až 90 občanského zákoníku),
3. utajované informace (viz § 7 InfZ a ustanovení zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti),
4. obchodní tajemství (viz § 9 InfZ a ustanovení § 504 občanského zákoníku),
5. další informace, které jsou chráněné podle zákona č. 106/1999 Sb., např. informace podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) a c) nebo § 11 odst. 3,
6. další informace, které jsou chráněné podle zvláštních zákonů (např. bankovní tajemství, telekomunikační tajemství aj.),

a v rozsahu odpovídajícím výsledku tohoto posouzení veškeré ostatní informace poskytne. Při posuzování vychází z respektu k principům minimalizace a selekce zakotveným v ustanovení § 12 InfZ, podle něhož povinný subjekt provede všechna omezení práva na informace tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

Samotná povinnost poskytovat informace vychází z ustanovení § 2 odst. 1 InfZ, které stanoví, že vyjmenované povinné subjekty mají podle InfZ povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Povinné subjekty tedy poskytují informace, které mají reálně k dispozici, respektive rovněž informace, které sice nemají, ale na základě povinnosti stanovené právním předpisem mít mají. Na vytváření nových informací se povinnost poskytovat informace v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 InfZ nevztahuje.

Poté, co odvolací orgán prostudoval předložený spisový materiál, dospěl postupně k těmto závěrům. Žadatel se na orgán prvního stupně obrátil s žádostí o informace podanou dle InfZ, v níž požádal o sdělení, zda jsou dva soudci působící u dotázaného soudu v blízkém vztahu. K tomu uvedl, že se dotazuje z důvodu pochybností o přidělení těchto dvou soudců v konkrétních řízeních, jichž je účastníkem. Orgán prvního stupně následně rozhodl o odmítnutí žádosti s tím, že požadovanými informacemi nedisponuje. S tímto závěrem se však žadatel neztotožnil, a proto rozhodnutí orgánu prvního stupně napadl odvoláním.

- 17 Orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí uvedl, že nedisponuje a s ohledem na plnění povinností zaměstnavatele ani nemůže disponovat informací o tom, zda je mezi dvěma soudci, kteří mají shodné příjmení, blízký vztah. S tímto poměrně rozšířeným stanoviskem různých dotázaných soudů se však vypořádal Ústavní soud již ve svém nálezu ze dne 15. 11. 2010 sp. zn. I. ÚS 517/10, v němž uvedl, že „ze skutečnosti, že ty které orgány veřejné moci předmětným údajem momentálně fakticky - snad - nedisponují, však nepochybně, že je tento stav do budoucna neměnný. Tedy, že jej nelze změnit např. vyžádáním si informací od dotyčných jednotlivců jako svých zaměstnanců za účelem dosažení nezbytného ústavně souladného stavu, tj. realizace ústavní povinnosti státu poskytovat informace dle čl. 17 Listiny a čl. 10 Úmluvy“. Tento svůj názor navíc Ústavní soud potvrdil a dále rozvedl v navazujícím nálezu ze dne 8. 11. 2011 sp. zn. IV ÚS 1642/11. Z toho je podle názoru odvolacího orgánu zřejmé, že je-li možné shledat na poskytnutí konkrétní informace veřejný zájem, nelze se této povinnosti zprostit pouhým tvrzením, že povinný subjekt touto informací nedisponuje, aniž by se ji pokusil zjistit přímo od dotčených osob. Z předloženého spisového materiálu přitom nikterak nevyplývá, že by se orgán prvního stupně alespoň pokusil požadované informace zjistit, ačkoliv taková povinnost zřetelně vyplývá z výše citovaného nálezu Ústavního soudu.
- 18 Ústavní soud ve zmíněných nálezech vycházel z premisy, že je-li informace součástí (minimálně i) veřejné sféry, dopadá na ni základní právo na informace dle čl. 17 Listiny a čl. 10 Úmluvy, přičemž součástí veřejné sféry je to, co může být předmětem legitimního veřejného zájmu. V zásadě na všem, co může souviset s fungováním moci ve státě - tedy i s fungováním moci soudní - mohou mít jednotlivci i veřejnost legitimní zájem. Proto informace související s fungováním moci soudní náleží do sféry veřejné. Ústavní soud konečně také uvedl, že profesionální (a tím i veřejnou) sféru naplňují (zásadně) veškeré aspekty osobnosti soudce objektivně způsobilé mít souvislost s výkonem jeho funkce.
- 19 Podle názoru odvolacího orgánu se lze ztotožnit s tím, že obecně informace o případných příbuzenských vztazích o výkonu soudcovské funkce nevypovídají. Pokud však ve dvou věcech jednoho účastníka řízení rozhodují dva soudci, o jejichž nepodjatosti žadatel pochybuje, měl by dotázaný povinný subjekt zvážit, zda na poskytnutí takových informací nelze shledat veřejný zájem. Odvolací orgán v této souvislosti připomíná také názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 11. 3. 2015 č. j. 1 As 229/2014-48, podle něhož „zjednodušeně vyjádřeno přitom platí přímá úměra, že čím větší míra veřejné angažovanosti dotčené osoby, tím větší je přípustná míra zásahu do jejího soukromí souvisejícího s její veřejnou činností“.
- 20 Orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí vyslovil názor, že i pokud by danými informacemi dotázaný soud disponoval, byl by povinen je chránit jako osobní údaje dle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Ani s tímto tvrzením se odvolací orgán neztotožňuje. Podle citovaného zákona o ochraně osobních údajů je možné poskytovat informace se souhlasem subjektu údajů a bez jejich souhlasu pak v případech, na které se vztahuje některá z výjimek uvedených v § 5 odst. 2 citovaného zákona. Jednou z takových výjimek je pak ta vymezená pod písm. f), jež se vztahuje k osobním údajům o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, jež vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.
- 21 Odvolací orgán tedy po posouzení všech výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že **žadatelovo odvolání je důvodné**. Odvolacímu orgánu za této situace nezbylo než napadené rozhodnutí orgánu prvního stupně zrušit a věc mu vrátit k novému projednání. Je tedy na orgánu

prvního stupně, aby se žadatelovou žádostí znovu zabýval a důsledně zvážil, nakořik je s ohledem na výše uvedené neposkytnutí požadovaných informací skutečně ospravedlnitelné. V této souvislosti odvolací orgán připomíná, že v každé věci je třeba zkoumat naplnění podmínky nezbytnosti omezení základního práva jednotlivce na informace. Je však třeba se ztotožnit s názorem orgánu prvního stupně vysloveným v jeho vyjádření ze dne 11. 10. 2018, a sice že žadatel ve své žádosti žádal toliko o sdělení, zda mezi dvěma zmíněnými soudci je blízký vztah. Požaduje-li tedy žadatel ve svém odvolání, aby odvolací orgán přikázal orgánu prvního stupně vyřídit žádost tak, aby z odpovědi soudu vyplynulo předvídatelné a transparentní přiřazení soudců v uvedených věcech, nemůže odvolací orgán tomuto požadavku vyhovět, neboť takové informace žadatel původně nežádal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Mgr. Jaroslav Rozsypal
vedoucí oddělení styku s veřejností
sekce státního tajemníka
Ministerstva spravedlnosti ČR
(agenda svobodného přístupu
k informacím)

STEKO, spol. s r. o.
Hudčice 82
262 72 Březnice

Krajský soud v Praze
nám. Kinských 5
150 75 Praha 5